

นิรันดร์
*Everlasting
Love*
3
นิรันดร์
垂耳执事

Rose
COMICS

CONTENTS

Chapter 31

P.004

Chapter 32

P.024

Chapter 33

P.046

Chapter 34

P.064

Chapter 35

P.080

Chapter 36

P.098

Chapter 37

P.114

Chapter 38

P.140

Chapter 39

P.160

Chapter 40

P.178

Chapter 41

P.190

Chapter 42

P.206

Chapter 43

P.218

Chapter 44

P.234

Chapter 45

P.248

Chapter 31

แต่ถ้า พ่อบอกว่าถ้า
ถ้าพ่อได้รับความรัก
ความเอ็นดู และ
ทะนุถนอมสักนิด ชีวิตนี้
คงไม่เป็นแบบนี้หรอก

ทุกวันนี้
พ่อได้แต่คลอเคลียให้เขา
จนมันกลายเป็นงาน
ของพ่อไปแล้ว

อย่าให้เหยียนเหยียน
เป็นเหมือนพ่อ เสียใจ
จนสุดท้ายก็ลืมไปว่าหัวใจ
ตัวเองอยู่ตรงไหน

ตอนที่เขาถูกลู่หลิน
กระตุ้นให้เกิดการกลายพันธุ์
ระดับสามก็ได้รับบาดเจ็บสาหัส
มือซ้ายถูกตัดจนขาด ได้แต่
นอนตัวสั่นในอ้อมกอดของพ่อ
ด้วยความกลัว

ว่าไงนะ?!

ทรัพย์สิน
ด้านเทคโนโลยีที่ตระกูล
มีอยู่ในตอนนี้ล้ำหน้าไปมากจริง ๆ
ขนาดลูกยังมองไม่ออกเลยว่า
มือซ้ายของเหยียนเหยียน
เป็นมือที่สร้างขึ้นใหม่

พิจิน
ผลว่าสวมไว้สีพอ
ดีกว่านะคับ...

มือข้างของเขา...
อาศัยแค่การมองกับสัมผัส
ง้อมไม่อาจแยกออก
มือข้างนั้นทั้งดล่องแคล่ว
และขบถงามขนาดนั้น
เพียงแต่...

ทุกครั้งที่ฉันบอกเขาว่า
จะไปหาลุงหิ้น
เขาก็จะหัดมือข้าง
ไปทุกไวยัดานหลัง
ด้วงความกลัวตลอด

แต่นั้นไม่เคยสั่งเกต
เลงลักนิด

ฉันถึงขั้นปล่องให้
เหจึงนอที่จิตใจ
ใกล้จะแตกสลายเต็มที
อุงก็ปลุงหิ้นตามลำพัง
นานขนาดนั้น

เสียง

อิสระกับความรัก
คงเป็นคำตรงข้ามกันละมั้ง
ทำไมพอพ่อดีแล้วถึงรู้สึก
ทรมานขนาดนั้นละ

โอเมก้า
ที่กลายพันธุ์ระดับสาม
ถ้าไม่ไปชอบใครเข้า
ก็คงใช้ชีวิตอย่างมีความสุข
ไปทั้งชาติ

พ่อ...

คำแน่ใช่

รอกผมอีกปีนะครับ
ผมจะฆ่าลู่หิ้นแล้วพาพ่อ
ออกไปเอง

...ดอกทิวลิปที่หน้าประตู
ยังบานสวยอยู่ริเปล่า
ไว้พ่อออกไปจะดู
ให้หน้าใจเลย

เพราะพีโรโมน
ของลู่หิ้นคือดอกทิวลิป
พ่อเลยปลูกให้เขาทั้งสวน

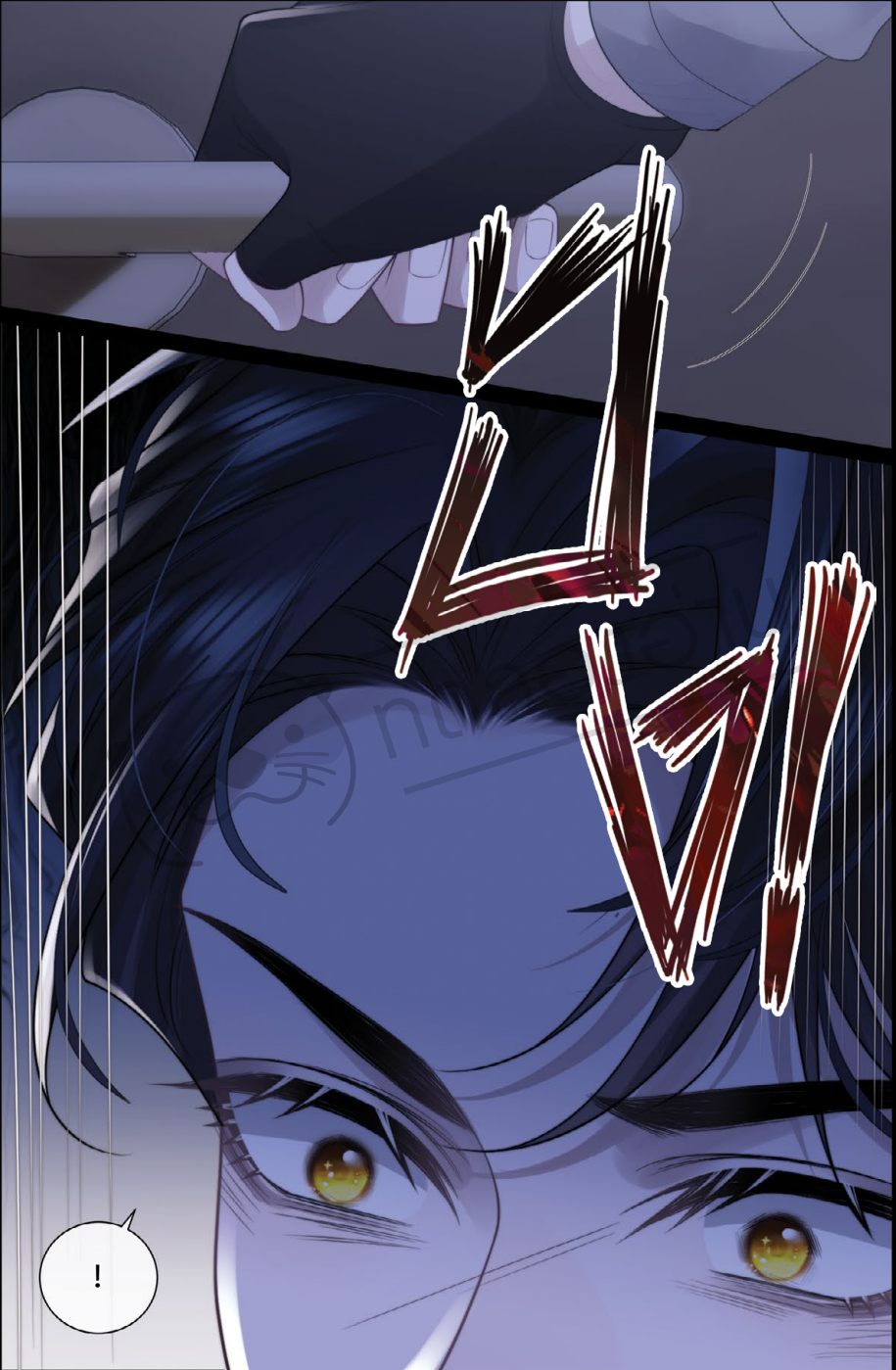

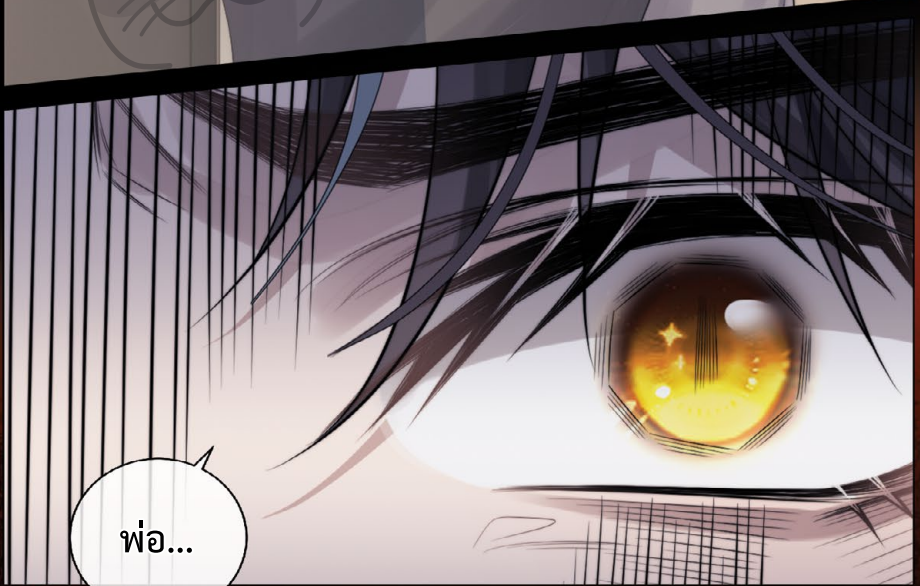
12
ปังปัง

ปิ่นล่ะ?
หรือว่าปิ่น
อยู่ในห้อง?

พ่อ...

พ่อ!!

พ่อ...
พ่อครับ...

พ่อ...

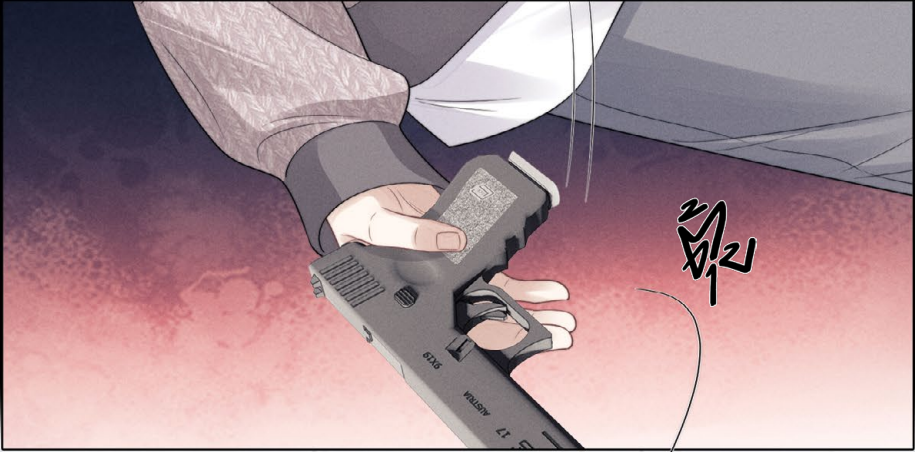

แต่บนคอเขี่ยหว่านสวม
ปลอกคอล็อกเหล็กรูปแบบพิเศษไว้
ถ้าไม่มีเสียงที่ใช้ปลดล็อกรหัส
ของลู่วิ่งก็ไม่สามารถถอดได้

เขาอยากอุ้มเขี่ยหว่าน
แล้ววิ่งออกไปจากห้องใต้ดิน
เดี๋ยวนี้เลย อยากพาพ่อหนีไป
จากนรกอันน่าสะพรึงกลัวนี้

ลูกของเขี่ยหว่าน
น่าจะใกล้คลอดแล้ว
ไม่แน่ว่าอาจจะยังพอช่วยได้
บางทีอาจจะยังยืดชีวิตน้อย ๆ นั้น
ไว้ได้...

๒๓/๒

๒๓/๒

แดงกำ

ที่แท้หลังเขียนหว่าน
ถ่ายรูปให้พวกเขา
ก็เก็บไว้กับตัวด้วยใบหนึ่ง
และรักษาไว้ตลอด
จนถึงตอนนี้

รูปถ่ายลึกรอไปมาก
คงเพราะผ่านการลูปคลำและ
หวนคิดถึงมานานหลายปี
เบื้องหลังรูปถ่ายบาง ๆ แผ่นนี้ซุกซ่อน
ความอ่อนโยนที่แสนล้นหลาม
ไว้มากเท่าไหร่นะ

๒
๑๑๕๗

ใครใช้ให้แก
เข้ามา?!

แกเอง
ก็ตายไปซะ!

||๗๗||

||๗๗||

ကုမ္ပဏီ

